

Nočni prepahi

Edelman
Jurinčič

OPRAVIČILO

Če pojdeš v Črno goro
obišči Dubrovnik na Stradunu.
In če pojdeš na Durmitor,
stopi na Bobotov kuk
in videl boš,
našel si nekaj svojega.

LADJA SLAVIJA

Divja toplota in ogenj,
ki se preteka.
Rijeka in reka ljudi —
nahrbtniki in cerkev na cesti.
Revolucija na plakatu —
živi heroji na panoju.

V pristanišču ubijejo psa.
Nebo cvili.
Med rožami brezbrizno »šopa« voda

in pohabljeni čistač
odganja omamljene golobe.
Deček, ki je ukradel,
teče nekam med kontejnerje.

Bela ladja Slavija —
v belem odpira trup
in žre tujo pločevino.
Nizozemca in Nemca pa nabada.
Neki ženski pride,
pade in spokojno rezgeta.
Na palubi —
odhajamo, odhajamo ...

Kapetan pomežikne Italijanki,
narkoman skomigne z rameni —
noče popeniti
in razgrne ameriško vrečo.
Nekje na premcu nekoga zvije —
morska bolezen.

NOČNI Skrivnostni boki otokov, pena
PREPIHI in zamišljeni mir na palubi.
Lepa, prekrasna ženska spi.

Nizozemec se slači in kaže jajca —
ženska pogleda stran.
Nizozemcu natočijo pijače —
vino črno in ožgano.

Lepa, prekrasna ženska steguje roko.
Na njenem obrazu sen in morska sol.
Da, v zraku sol in Nizozemec bruha pljuča.

Nemški maturantje pojejo Lily M.
Žensko zvije in stisne pest.
»Nekomu je hudo in zapoje:
 U nama je sudbina budućih dana
 i neka se možda
 i plaše za nju
 kroz vene nam protiče

krv partizana
 i mi znamo zašto smo tu —
 računajte na nas.
 da, računajte na nas!«
 Nemški maturantje še vedno pojejo Lily M.

Bela ladja Slavija —
 nočni prepíhi.

MESTO Črnogorci lebdijo —
 NA JUGU velike ptice vedno,
 vedno globlje v rdeči večer.

Želja —
 citronov vonj
 v južnem mestu

Bar —
 Črnogorci spijo,
 steklenica piva
 in samotna železniška postaja.

Vlak —
 ženska se zlekne vame;
 ljudje norijo, vagoni zriganih krav
 frulin pisk in vagoni ... vagoni ...

Vlak —
 ženska se zlekne vame.
 Pusti jo! Kako?
 Črnogorci lebdijo.

SMRT Vseposod LEBDEČI ČRNOGORCI —
 V MOJKOVCU ženska maha.
 V tihem se kesam bojevništva.
 Moral bi jo položiti.
 Ženska ima velike oči,
 srepe jemlje bitko,
 ki sva jo začela.

Nekje na dnu Tara
in ostrina.
Velikanska krila ženske
in vonj po vijolicah.
Vse v delih v tem nočnem
Mojkovcu.

Vsepovsod lebdeči Črnogorci
in ženska, ki maha
v tem nočnem Mojkovcu.

TARIN MOST S planine je prišel bojevnik
in pripeljal vojsko bojevnikov.
Ženske in dečki so se podili
po senu neznanega planeta.
Pri Tarinem mostu bojevniki pijejo vodo.
Pet tisoč bojevnikov pije vodo.

Bojevnik je stopil na Tarin most
in si zasadil handžar v srce.
Bojevniki so pili vodo in bojevnik
je bil mrtev, preden je padel.
Ženske in dečki po se podili
po senu neznanega planeta.

Danes je Tarin most legel na dojke.
Bojevniki so videli, kako teče mleko
in kako so dečki postali starci.

DURMITORSKI DEŽ Planina Medžed v boku divjih planin —
kolona pobesnelih
in durmitorski dež.

Izgubljena Ledena pečina in padec
v Obli glavi —
beg pobesnelih
in durmitorski dež.

Zastrupitev v Zmijškem jezeru
in trohneča debla —
strah pobesnelih
in durmitorski dež.

Izgubljeni Bobotov kuk,
izgubljeni ponesrečeni plaz,
knjiga in zmrznjeni prsti
v vsem pobesnelem
ta durmitorski dež.

PONESREČENI
PLAZ

Kolona pobesnelih
in tišina belih prtov.

Vzpenjali smo se na Bobotov kuk
in nihče ni vedel —
nihče ni slutil v svinčenem
ponesrečenega plazu.

V mrzli višini oblakov,
v jagodah ledenih kristalov —
nihče ni slutil v svinčenem
ponesrečenega plazu.

V spustu mokrih skal,
v kriku gorskih vran —
nihče ni slišal svinčenega drhtenja,
ponesrečenega plaza.

Kolona pobesnelih
in tišina belega odhajanja.